

ikke betyder et skridt mod en forbundsstat. Jamen det er jo lige nøjagtig, hvad et ja til euroen vil betyde. Det vil betyde endnu en skive af salami i retning af en forbundsstat, og det ved alle da med Nicetraktaten til december osv. osv. Alligevel skriver ministeren dette rent politiske postulat for skatteydernes penge. Og så skal hr. Claus Larsen-Jensen ikke stå her og påstå, at vi ikke ønsker en debat om indholdet.

Det handler jo lige netop om indholdet. Det handler om, at regeringen fremkommer med det ene rent politiske postulat efter det andet, som den sender ud i sine pjecer, og som den nu ikke har lyst til at stå ved og forsvare og forklare her fra talerstolen.

Så jeg synes ærlig talt, hr. Claus Larsen-Jensen burde gøre det lidt bedre og så komme herop og give en forklaring på, om han virkelig tør påstå som en saglig, neutral, objektiv kendsgerning, at det ikke fører i retning af en forbundsstat.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg havde håbet at kunne vente, til debatten med den socialdemokratiske ordfører var ved at lakke mod enden.

Må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at denne udmærkede pjecer, »Danmark og euroen«, er en lettere tilgængelig, nemmere udgave for de mennesker, der har travlt, end den tykke rapport, som hedder det samme.

Den tykke rapport bygger på en lang række analyser og vurderinger med udgangspunkt i, at man har analyseret de ulemper, de bekymringer osv. – vi har diskuteret det før her – som mange har. Der er så uenighed i Folketingssalen mellem nogle partier om de vurderinger, der er anlagt oven på analyserne.

Det er en vurdering, at euroidtagelsen ikke er et skridt mod en forbundsstat, alene af den grund, at der ikke er noget som helst medlemsland, der har stillet forslag om, at der skal være en forbundsstat efter amerikansk model overført på samarbejdet i Europa. Derfor er den vurdering fuldstændig klar og seriøs.

Jeg anerkender, at hr. Keld Albrechtsen kan have et helt andet synspunkt og en anden vurdering, men denne vurdering bygger på de kendsgerninger, der er gældende i dag.

Må jeg sige med hensyn til et andet punkt, som hr. Keld Albrechtsen fremhæver, om demokratiske problemer i forbindelse med Den Europæiske Centralbank, at det, der står i pjecen, er en nøje beskrivelse af den arbejdsdeling,

der er i dag, traktatfæstet, vedtaget på fuldt demokratisk vis af medlemslandene, implementeret, gennemført, godkendt i de forskellige parlamenter. Det er fuldstændig samme arbejdsdeling, som Nationalbanken har i Danmark. Det har vi også diskuteret før. Dette er faktisk meget faktisk.

Må jeg også sige om det tredje punkt, der er blevet trukket frem og blevet kritiseret, at der står, at ansvaret for finanspolitik og beskæftigelse og indretning af velfærdssamfundet er de enkelte landes. Og det er fuldstændig klart. Vi kan se, euroen fungerer i dag. Der er 11 lande med nu, snart 12. Vi kan se, at de selv vedtager deres finanslove i deres egne parlamenter og indretter deres skattesystemer, som de ønsker det, osv.

Må jeg sige til hr. Søren Søndergaard med hensyn til de citater, der er taget fra den lille pjecer, bl.a. om spekulation, at det jo er fuldstændig entydigt, hvis man ser på verden globalt, at så ændrer den danske deltagelse i euroen jo ikke ved, at der stadig væk kan være spekulation mellem valutaer globalt. Men nu handler denne her pjecer om Europa og euroen, og det tror jeg enhver kan læse.

Til allersidst: Ja, København er et turistområde. Danmark forsøger faktisk at få en temmelig stor indkomst ved at være turistland, og København er i særdeleshed et turistområde.

Så jeg kan stadig væk ikke se, at der er nogen som helst faktuelle fejl i de pjecer, som regeringen sender ud som formidling af den problemstilling og den informationsvirksomhed, som skal finde sted ved en folkeafstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Holger K. Nielsen og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl. Og jeg er snart færdig med de korte bemærkninger og vil gå videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen lad os så tage den sidste pjecer, der er kommet, »Fremtidens mønt?«. På de to sidste sider er der udtalelser fra økonomiminister, statsminister, udenrigsminister, indenrigsminister, socialminister, fødevareminister, udtalelser, som er rent subjektive, som man kunne finde i ethvert partis propagandamateriale. Hvis det ikke er statslig propaganda, så ved jeg ikke, hvad det er.